

Parlament dels graduats

**Joan de Lara Roselló,
Carla Martínez González
i Clàudia Pérez Martínez**

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2015**

Barcelona, 4 de juliol del 2015

**Universitat
Pompeu Fabra**
Barcelona

Benvolgudes i benvolguts estudiants, professors i famílies,

Fa aproximadament quatre anys, alguns més, vam entrar en aquesta universitat com a principiants i ara en sortirem com a graduats.

Al llarg d'aquests anys, hem tingut la sort de viure un dels períodes més interessants en l'economia de la societat moderna, en una de les millors ciutats i en una de les millors universitats de l'Estat.

Posats a recordar, ja des del primer grup de treball que vam fer amb Anàlisi de Dades vam poder veure la gran varietat d'estudiants que ens aplegàvem, junts, entre aquestes parets. Quan parlem de varietat d'estudiants, parlem de nacionalitats, corrents de pensament i concepció d'estudi.

Els quatre anys de carrera els podríem resumir en: xiulades, assumptions de competència perfecta, campanes de Gauss, turn it in, biblioteques a petar a totes hores, un treball de fi de grau que provocava pànic en més d'una persona aquí present, exercicis de seminari impossibles de resoldre, altres resolts gràcies a Google i al gran companyerisme que regna a les nostres classes.

Treball, esforç i estrès són tres de les característiques que millor defineixen l'ambient estudiantil a la nostra facultat. No tot és seny, també hi ha rauxa, Rivera Maya i les nombroses Pompeufarres, que en són el millor exemple!

Sigui com sigui, la nostra generació ha demostrat que és lluitadora i que defensa els drets dels actuals i futurs estudiants. Fet que ha quedat patent a través de nombroses manifestacions com les relacionades amb el 3+2. Però dins de la Universitat també hem aconseguit alguns èxits, com ha estat la millora d'uns horaris que eren incompatibles amb qualsevol tipus de formació externa. Això sí, per sobre de tot, hem aconseguit tenir un futbolí, encara que no al lloc desitjat, que tant ens ha acompanyat durant les llargues hores de bar.

Si una cosa hem après és que la maximització de benefici és un dels conceptes més importants d'aquestes carreres, per a algunes persones més que per a d'altres, com també ho és la competència entre companys. Qui de nosaltres no va pensar que el que tenia al costat li podia treure la plaça d'intercanvi? Programes com l'Erasmus, entre altres, ens han donat l'oportunitat de viure mil i una aventures

acompanyats de cares noves. Per a alguns, encara que no hagin marxat, l'obertura de les portes de la Pompeu als estudiants de fora també ha suposat alguna que altra promesa de casa a l'estranger.

Ara que tornem a ser gairebé tots aquí, no ens equivoquem si assumim, tal com hem estat fent durant aquests anys, que per a tots és temps d'incertesa i dubtes. Seré consultor, auditor, empresari; seguiré un altre camí; continuaré estudiant; seré un ni-ni? En paraules de Herman Melville, "I know not all that may be coming, but be it what it will, I'll go to it laughing". En altres paraules, estem disposats a afrontar el que vingui amb il·lusió i un somriure.

Creiem que parlem en nom de tots quan agraïm l'esforç per part del personal d'administració i serveis, sobretot bar i neteja, que fan que el dia a dia a la universitat sigui possible; als professors, que ens han transmès com han sabut els seus coneixements i passió per la matèria; i finalment, a tots els pares i mares, que han fet possible que estiguem aquí.

El Pas de l'Equador va suposar el final d'una primera etapa per a tots nosaltres. ADE, ECO i Empresarials van haver

d'afrontar una separació de classes i d'amistats ja consolidades. IBE va sotmetre les seves amistats a una prova de foc com és la distància.

Avui ens enfrontem a un adéu definitiu. Però és ben segur que amistats i fins i tot parelles que s'han format al llarg d'aquests anys són i seran part de nosaltres al llarg de la nostra vida.

Moltes gràcies!

